

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ב
מבעל תפילה (8)
גליון 79

שבת שלום קוראים יקרים

בהמשך המעשה השבוע רבנו ז"ל ממשיך לספר לנו על הבעל תפלה הקדוש, שבדרך הלוכו "ראה שהולכים אנשים ומתפללים, ונושאים חבורים של תפלות". הנה מצא הבעל תפלה פתה של אנשים פשרים כרצונו, שעוסקים בתפלות ובקשות, וכל תכליתם היא להיות בקשר אמיתי וקרוב עם ה' יתברך. וכשהם מתועדים יחד, מספר לנו רבנו: "ונתירא מהם, וגם הם נתיראו ממנו". על מה ולמה הם נתיראו? הרי הבעל תפלה כבר פגש בדרך הרבה אנשים נמוכים ומגשמים, שנפלו לתאוות רעות ומגנות, ולא נבהל מפניהם כלל, אלא דבר אתם בחכמה בדרך, ואפלו מהגבורים שהטילו אימתם על כל העולם, לא נתירא כלל, והנה מהאנשים הפשרים שעוסקים בתפלה נפלה עליו יראה???

אלא שיש יראה אמיתית, לא יראה מפל מיני דברים מפחדים שיש בעולם, רק "יראת אלקים", חרדת קדש, שנופלת על האדם כשזוכה לראות איש פשר אמיתי. כי מי שעובד את ה' באמת, אז הוא זוכה שכבוד ה' מתגלה על פניו, כי יהודי שמדבר עם ה', ומקשר ומחבר למלך מלכי המלכים, עצם הנוכחות שלו, הפנים, המבט שלו, משפיעים על בני אדם ומעוררים אותם לעבודת ה' יתברך.

רבנו ז"ל מדבר מענין זה בלקוטי מוהר"ן: "פי צריף לזכך את הפנים, שייכל כל אחד לראות את פניו בפנים שלו כמו במראה, עד אשר בלא תוכחה ובלא מוסר יתחרט חברו תכף על מעשיו". (ליקו"מ יט) רבנו מגלה לנו חדוש עצום, שמי

שמזכך את הפנים שלו, יכול בעצם הנוכחות שלו לעורר אנשים לתשובה! איך מזככים את הפנים? פנים זה גם מלשון פנימיות, כשאחד מזכך את הפנימיות שלו, אז הוא זוכה לפנים מאירות כאלה, שיכולות לקרב אחרים לתשובה. כי כל הדברים שהם בין האדם למקום, הם דבר פנימי, איש לא יודע אם אני מדבר עם ה', מה אני מכון בתפלה, והאם אני מתגבר על תאוות ומחשבות רעות וכדומה. את זה רק אני וה' יודעים, אבל אפשר לראות על הפנים... על פני האדם אפשר להבחין אם הוא מחבר לקדשה ויראת שמים, וכן גם להפך כידוע. לכן מי שמתחזק בפנימיות שלו, יש לו התבודדות, ומדקדק על כל סעיף בשו"ע, וגם מתגבר על תאוות ומידות רעות, וכן כל הדברים שהם בינו לבין קונו - הוא מזכך בזה את פניו ומגלה את אור ה' בעולם! כך שיכול להיות איש פשוט או אפילו נער שבהליכתו למנחה ביום רגיל, מקרב בני אדם לה' יתברך, וזה על ידי שבפנימיות לבבו הוא מתגבר על יצרו, ומתחזק בקדשה ויראת שמים.

וזה דבר פשוט שכל אחד יכול לזכות לזה. לא משנה מי הוא, ומה הוא עושה, העקר שיחזק את עצמו, שבכל התגברות קטנה ועבדה דקדשה, הוא פועל דברים גדולים בעולם. ונתמיד ברחונות קדושים ו"לא ניח עבודתו יתברך לעולם אף-על-פי שיש לו ירידה לפעמים, אף-על-פי-כן יהיה מתחזק עצמו בעבודת השם יתברך בכל מה שיוכל" (שבחי הר"ן ה').

שבת שלום ומברך!

ובדרך הלוכו של הבעל-תפלה
ראה שהולכים אנשים ומתפללים.

שפפרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

מאד. ועשו עבודתם הנ"ל, והקריבו קרבנות וקטרות ועסקו בתפלות שלהם שהיו מתפללים לאלקותם הנ"ל.

ונספם ביניהם, שהם מכרחים (לקים עצתם הראשונה, דהינו) לשלח אל המדינה שיש בה עשירות מפלג כנ"ל, אשר לפי דעתם היו כל בני אותה המדינה כלם אלקות כנ"ל. והם יושיעו אותם בודאי כנ"ל, מאחר שכלם הם אלקות כנ"ל. ושלחו שלוחים לשם.

ובדרה הלוחם (של השלוחים) לשם תעו והלכו, ומצאו אדם שהיה הולך עם מקל, שהמקל שלו היה עולה יותר מפל אלקותם, הינו שהמקל שלו היה עם אבנים טובות יקרים, אשר זה המקל היה שוה יותר מפל העשירות של כל אלקותם הנ"ל (הינו בין האלקות שבמדינתם ובין האלקות שהלכו אצלם, כי המקל היה שוה יותר מפל העשירות של כלם). גם היה הולך בכובע, (שקורין קאפיליש), שהיה קבוע בו אבנים טובות שהיה שוה הון רב.

ותכף ומיד נפלו לפניו בכריעה והשתחויה, כי לפי דעתם היה האדם הזה אלוך על כל אלקים שלהם, מאחר שיש לו עשירות מפלג כזה. (והאדם הזה שפגעו הוא היה הממנה על האוצרות של המלך הנ"ל). ואמר להם האדם הזה: זה הוא חדוש אצלכם (בלשון תמה), בואו עמי ואראה לכם עשירות. והולך אותם אל ההר שהיה מסדר שם אוצר המלך, והראה אותם את האוצר. ותכף ומיד נפלו בכריעה והשתחויה, כי זהו אלוך על כל אלקים, לפי דעתם (הסכלה והנבוכה, שהיה אצלם עקר האמונה הממון והעשירות כנ"ל). אך קרבנות לא הקריבו שם (כי לפי דעתם הנ"ל שהוא אלוך על וכו', בודאי היו

ובדרה הלוחו של הבעל-תפלה ראה שהולכים אנשים ומתפללים, ונושאים חבורים של תפלות. ונתירא מהם, וגם הם נתיראו ממנו. ועמד להתפלל, וגם הם התפללו.

אחר-כך שאל אותם: מי אתם. השיבו לו, שבעת שהיה רוח-סערה הנ"ל, שאז נפרדו בני העולם למיניהם, אלה בחרו בזה ואלו בזה (ככל המבאר למעלה חלוקי הכתות הנ"ל), אז אנחנו בחרנו לנו לעסק בתפלה תמיד להשם יתברך, ובקשנו ומצאנו בעל-תפלה אחד ועשינו אותו למלך.

כששמע זאת הבעל-תפלה, הוטב הדבר בעיניו מאד, כי בזה הוא חפץ. והתחיל לדבר עמהם, וגלה להם סדר תפלותיו וחבוריו ועניניו.

כששמעו דבריו, נפתחו עיניהם וראו גדל מעלתו של הבעל-תפלה הזה, ותכף עשו אותו למלך עליהם, כי המלך שלהם מחל לו המלוכה, מחמת שראו שהוא מפלג במעלה יתרה מאד מאד.

ולמד עמהם הבעל-תפלה הזה והאיר עיניהם, ועשה אותם לצדיקים גמורים גדולים מאד. כי הם היו מתחלה גם-כן צדיקים (מאחר שעסקו רק בתפלה כנ"ל), אך זה הבעל-תפלה האיר עיניהם עד שנעשו צדיקים נוראים מאד. ושלח הבעל-תפלה אגרת להגבור הנ"ל והודיעו איך שזכה ומצא אנשים כאלו ונעשה עליהם מלך.

ובני המדינה של ממון הנ"ל היו עוסקים יותר בעניניהם בעבודתם, ככל הנ"ל. והזמן שהגביל עמהם הגבור הנ"ל היה ממשמש לבוא, ונתפחדו

יכול להשיב אותם מדרכם הרעה, אך צנה לעת־עתה שעל־כֵּל־
פנים לא יקריבו קרבנות). והתחילו בני המדינה לבקש
מאתו אודות הגבור הנ"ל שעמד עליהם. וגם הממנה
ענה: אפֿשר הוא זה הגבור (הידוע לו).

והלך זה הממנה ויצא אל הגבור, ובקש מאנשיו של
הגבור, אם אפֿשר להתראות פנים עמו. ואמרו
שיודיעו לו וישאלו אותו.

והלכו ושאלו אותו, ונתן רשות, ונכנס הממנה אל
הגבור. והפירו זה את זה, והיה ביניהם שמחות
גדולות ובכיות כנ"ל.

ואמר הגבור להממנה: תדע, שגם הבעל־תפלה הפֿשר
שלנו ראיתו גם־כן, וכבר נעשה מלך (וספרו זה לזה איך
נתגלגלו ובאו לכאן).

וספר הממנה להגבור, שהוא עבר על מקום המלך
ועל מקום כל האנשים הנ"ל, אך על שניהם לא עבר,
הינו על מקום הבעל־תפלה והגבור, על (מקום) אותם
שניהם לא עבר.

ודברו יחד הממנה עם הגבור אודות המדינה הנ"ל, על
שנתעו ונבוכו כל־כף עד שבאו לשטותים כאלו.

השיב הגבור להממנה תשובה הנ"ל שהשיב להבעל־
תפלה כנ"ל, הינו ששמע מהמלך, שמי שנשקע
בתאוה זו של ממון, אי אפֿשר לו בשום אפן לשוב
ולצאת משם כי אם על־ידי הדרך שיש להחרב הנ"ל
(שמשם מקבל הגבור פח גבורתו), על־ידי־זה יכולים
להוציאם מזה.

והרחיבו הזמן עוד יותר, הינו שהממנה דבר עם
הגבור להרחיב הזמן עם בני המדינה הנ"ל עוד יותר.
ונתן להם הגבור עוד ארכא וזמן. אחר־כף מסרו
סימנים זה לזה, הממנה והגבור.

מקריבים את עצמן לאלוק כזה, אך וכו'), כי פֿשיצאו אלו
השלוחים, הזהירו אותם שבדרך לא יהיו מקריבים
קרבנות, כי חששו שאם ירצו בדרך להקריב קרבנות
לא ישאר מהם כלום, כי אולי ימצאו איזה אוצר
בדרך, אולי ילך אחד לבית־הכסא וימצא שם אוצר
(והוא אצלו אלוך כנ"ל), ויתחילו להקריב את עצמן אליו,
ולא ישאר מהם אחד,

עליכן הזהירו את השלוחים (הינו בני המדינה הזהירו את
השלוחים) שבדרך לא יקריבו קרבנות כלל, על־כן לא
הקריבו אלו השלוחים קרבנות לזה הממנה הנ"ל.
אבל זה היה ברור אצלם, שהוא אלוך על כל אלקים,
מאחר שיש לו עשירות עצום ורב כזה.

ונתישבו אלו השלוחים: למה להם לילך אל האלקות
הנ"ל, דהינו אל המדינה שהיו עשירים מפלגים מאד,
שהם אצלם כלם אלקות כנ"ל, כי הלא אצל זה האיש
בודאי יוכלו לקבל ישועה, כי הלא זה האיש הוא אלוך
גדול על כלם (לפי דעתם הרעה הנ"ל), מאחר שיש לו
עשירות עצום ומפלג כזה (כפלי כפלים יותר מכלם),

עליכן בקשו מזה האיש שילך עמם למדינתם, ונתרצה
להם והלך עמם. ובא למדינתם. והיה אצל בני
המדינה שמחה גדולה שמצאו אלוך כזה, כי היו
בטוחים שעל־ידו יהיה להם תשועה בודאי, מאחר
שהוא אלוך כזה (לפי דעתם), כי יש לו עשירות עצום
כזה.

וצנה זה האיש (שהוא הממנה של המלך הנ"ל, שקבלו אותו
בני המדינה הזאת לאלוק), שקדם שיהיה סדר מתקן
ונכון במדינה לא יקריבו קרבנות כלל. (כי באמת זה
הממנה של המלך היה צדיק גדול, כי היה מאנשי המלך הנ"ל
שהיו כלם צדיקים גדולים מאד, ובודאי היה ממאס מאד בכל
המנהגים הרעים והשטותים של אותה המדינה. אך עדין לא היה

שם

טלפון

עיר

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"ב (8) - מבעל תפילה

ט. השלוחים הקריבו קרבנות כשמצאו את הממונה?

בוודאי

לא

הקריבו רק איש אחד לקרבן

י. מה בקשו השלוחים מהממונה?

שידבר עם הגבור שימתין להם

שיראה להם הדרך לתשובה

שילך עמם למדינתם

יא. למה היה למדינה של עשירות שמחה גדולה?

כי הגבור הודיע להם שהוא ימתין להם

עוד

כי מצאו אלוך כזה (הממונה על האוצרות)

שתי התשובות נכונות

יב. מה צוה הממונה למדינה של עשירות לעת עתה?

שיזרקו את כספם ואלילם

שיכנעו לגבור

שלא יקריבו קרבנות כלל

יג. מה ענה הממונה אודות הגבור הנ"ל?

שהוא לא גבור כלל

אפשר הוא זה גבור (הידוע לו)

שהוא בוודאי מכיר אותו

יד. מה היה כשהממונה והגבור נפגשו?

שמחות גדולות

בכיות

שתי התשובות נכונות

טו. על איזה מקומות לא עבר הממונה?

על הבעל תפילה והגבור

על המלך והמלכה

על החכם ועל המליץ

טז. מה אתה צומח מהסיפור בינת"ס?

שהבעל תפילה עשה מעשה

3 צדיקים _____

עשה מחנה גדולה כשנפגשים אנשי ה_____

אחר: _____

א. מי היה נתיירא ממי?

הבעל תפילה מאנשים שהתפללו

האנשים שהתפללו מהבעל תפילה

שתי התשובות נכונות

ב. מה גלה הבעל תפילה לאנשים שהתפללו?

מופתים נוראים

סדר תפלותיו וחבוריו ועניניו

שתי התשובות נכונות

ג. מה עשו האנשים שהתפללו כשמעו דבריו של הבעל תפילה?

לא קבלו את דבריו

הודו לו מאוד והלכו לדרכם

עשו את הבעל תפילה למלך עליהם

ד. מה עשה הבעל תפילה מהאנשים שהתפללו?

יהודים כשרים

צדיקים

צדיקים גמורים גדולים מאוד

ה. מה עשו המדינה של עשירות כשראו שהזמן שנתן להם הגבור ממשמש לבוא?

נכנעו לגבור וזרקו את כספם

הלכו לבעל תפילה לבקש ממנו שיתפלל

הקריבו קרבנות לאלקותם, והתפללו אליהם

ו. לאן שלחו שלוחים המדינה של עשירות?

לגבור שיתן להם עוד זמן קצת

למדינה שכולם אלקות

לבעל תפילה שידבר שוב עם הגבור שימתין

ז. את מי מצאו השלוחים בדרך הלכס?

מצאו את האנשים מהמדינה שכולם אלקות

מצאו את הגבור והבעל תפילה ביחד

מצאו אדם שמקלו שוה יותר מכל עשירותם

ח. מה הראה הממונה על האוצרות של המלך לשלוחים?

את המדינה שכולם אלקות

הר שהיה מסודר שם אוצר המלך

את הדרך לחרב של הגבור

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72